

Thư của Phao-lô gửi Người Phi-líp (Phi-líp)

Mục-đích: Để cảm ơn Christ-nhân tại Phi-líp cho món quà mà họ đã gửi cho ông và để thêm sức mạnh cho các tín-nhân bằng việc chỉ cho họ thấy rằng niềm vui thật đến từ một mình Giê-xu Đấng Christ mà thôi.

Người viết: Phao-lô

Gửi cho: Tất cả Christ-nhân tại Phi-líp và tất cả tín-nhân ở mọi nơi

Ngày viết: Vào năm 61 SC (Sau Christ Giáng-sinh) từ Rô-ma trong lúc Phao-lô bị giam cầm tại đó

Bối-cảnh: Phao-lô và các bạn đồng-hành của ông đã khởi-sự hội-thánh tại Phi-líp trong hành-trình truyền-giáo lần thứ hai của ông (Công-vụ 16.11-16.40). Đây là hội-thánh thứ nhất được lập trên lục-địa Âu-châu. Hội-thánh Phi-líp đã nhờ Êp-ba-phô-đích (một hội-viên của hội-thánh) đem quà đến cho Phao-lô (4.18), lúc đó Phao-lô ở trong tù. Ông viết bức thư này cho họ vì món quà của họ và để khuyến-khích họ trong đức-tin của họ.

Câu gốc: “Hãy luôn luôn hân-hoan trong Chúa; một lần nữa, tôi muốn nói: Hãy hân-hoan!” (4.4)

Nhân-vật chính: Phao-lô, Ti-mô-thê, Êp-ba-phô-đích, Ê-vô-đi, và Sin-ty-co

Chỗ chính: Phi-líp

Ý chính: Danh-từ “hạnh-phúc” gợi lên trong trí chúng ta hình-ảnh và cảm-giác âm-củng, âu-yếm, khân-khích, sống đầy-đủ dư-dật, không thiếu-thốn, v.v. Mọi người ai cũng muốn đeo đuổi cho có hạnh-phúc. Chúng ta đeo đuổi theo lý-tưởng khó bắt được này suốt một cuộc đời: chi-tiền tiền bạc, tích-trữ đồ vật, tìm kiếm các kinh-nghiệm mới. Nhưng nếu hạnh-phúc tùy thuộc vào hoàn-cảnh, thì sẽ xảy ra điều gì khi người thương-yêu qua đời, sức khỏe kém đi, bị mất tiền của, v.v.? Thường thì hạnh-phúc đó trốn đi, và tuyệt-vọng len vào.

Khác với hạnh-phúc là niềm vui. Chạy sâu hơn và mạnh hơn; niềm vui là sự trâm-lặng, sự bình-an, sự bảo-đảm tin-chắc ở tình yêu-thương và việc làm của Đức Chúa TRỜI trong cuộc đời của chúng ta mà Ngài luôn ở cùng bất kể điều gì xảy ra! Hạnh-phúc tùy thuộc vào những cái xảy đến, nhưng niềm vui tùy thuộc vào Đấng Christ.

Thư Phi-líp là một bức thư đầy niềm vui của Phao-lô. Hội-thánh tại thành-phố người Ma-xê-đoan đó đã là một niềm khích-lệ lớn cho Phao-lô. Các tín-nhân Phi-líp đã vui-hưởng một môi liên-hệ đặc-biệt với Phao-lô, vì vậy ông viết thư gửi cho họ mỗi cảm-xúc cá-nhân đầy tình thương và cảm-giác yêu-mến và hân-hoan của ông. Họ đã cho ông một niềm hân-hoan lớn (4.1).

Phi-líp là một quyển sách đầy niềm hân-hoan bởi vì nó nhấn mạnh niềm vui thật-sự của đời sống của một Christ-nhân. Khái-niệm vui-vẻ hay hân-hoan xuất-hiện mười sáu (16) lần, và các trang sách đều chiếu sáng thông-điệp tích-cực này, kết-quả cuối cùng được nói rõ trong hành-động hô-hào “Hãy luôn luôn hân-hoan trong Chúa; một lần nữa, tôi lại nói: Hãy hân-hoan!” (4.4).

Trong cuộc đời hiến-dâng phục-vụ Đấng Christ, Phao-lô đã đối-diện sự nghèo đói nhưc-nhối, sự giàu-có dư-dật, và mọi sự ở giữa. Ông thậm-chí viết bức thư hân-hoan này trong lúc ở trong tù. Bất cứ hoàn-cảnh nào, Phao-lô vẫn sống được trong sự toại-nguyện (4.11-4.12), tìm được niềm vui thật-sự khi ông tập-trung tất cả sự chú-ý và năng-lực của mình vào việc biết Đấng Christ (3.8) và việc vâng-phục Ngài (3.12-3.13).

Ước-ao của Phao-lô là biết được Đấng Christ cao hơn tất cả những cái khác. Ước-ao này được diễn-tà một cách kỳ-diệu qua các lời sau đây: “Hơn thế nữa, tôi kể tất cả các sự việc là lỗ lã vì biết Đấng Christ Giê-xu Chúa của tôi có giá trị vượt trội, vì Ngài mà tôi đã chịu lỗ về tất cả các sự việc, và kể chúng chỉ là rơm-rác để tôi có thể được Đấng Christ và có thể được tìm thấy ở trong Ngài,... để tôi có thể biết Ngài, và quyền-năng của sự sống lại của Ngài và của sự tham-gia vào những nỗi đau-khó của Ngài, được phù-hợp với cái chết của Ngài” (3.8-3.10).

Chúng ta hãy chia-sẻ khát-vọng của Phao-lô và nhận biết Giê-xu Đấng Christ càng hơn. Chúng ta hãy tìm được niềm vui trong Đấng Christ.

Thư của Phao-lô gửi người Phi-líp
Phi-líp 1.1-2.10

1. Niềm vui trong đau khổ (1.1-1.30)

Lời chào mở đầu (1.1-1.2)

1¹Phao-lô và Ti-mô-thê, những kẻ nô-lệ của Đấng Christ Giê-xu,

Gửi đến tất cả các thánh-đồ trong Đấng Christ Giê-xu ở tại Phi-líp⁽¹⁾, gồm cả các mục-tử và các chấp-sự:

²Xin ân-diễn cho anh em và bình-an từ Đức Chúa TRỜI Cha của chúng ta và Chúa Giê-xu Đấng Christ.

Lời cầu-nguyện của Phao-lô cho các tín-nhân Phi-líp (1.3-1.11)

³Tôi cảm-tạ Đức Chúa TRỜI của tôi trong mọi hồi tưởng của tôi về anh em, ⁴luôn luôn dâng lời cầu-nguyện với niềm vui trong mọi lời cầu-nguyện của tôi cho tất cả anh em, ⁵vì có sự tham-gia của anh em trong tin-lành từ ngày đầu-tiên cho đến bây giờ. ⁶Vì tôi tin-tưởng về chính điều này, rằng Ngài, là Đấng đã bắt đầu một việc làm tốt lành trong anh em, sẽ hoàn-chỉnh nó cho đến ngày của Đấng Christ Giê-xu. ⁷Y như ấy là đúng cho tôi để cảm nhận cách này về tất cả anh em, vì tôi có anh em trong trái tim của tôi, vì cả trong gông cùm của tôi lẫn trong sự bảo vệ và sự xác nhận tin-lành, tất cả anh em đều là những người đồng dự ân-diễn với tôi. ⁸Vì Đức Chúa TRỜI là chứng-nhân của tôi, rằng tôi mong mỏi tất cả anh em với gan ruột của Đấng Christ Giê-xu như thế nào. ⁹Và tôi cầu-xin điều này, rằng tình thương của anh em có rất nhiều vẫn còn nhiều hơn và nhiều hơn trong sự nhận biết thật và mọi sự nhận thức rõ, ¹⁰để anh em có thể chấp-nhận những sự tuyệt-hảo, để là thành-thật và không trách được cho ngày của Đấng Christ; ¹¹đã được đầy trái công-chính, là điều đến qua Giê-xu Đấng Christ, cho vinh-quang và ca-tụng Đức Chúa TRỜI.

Tôn-vinh Đấng Christ bởi sự sống hay sự chết (1.12-1.26)

¹²Bây giờ tôi muốn anh em biết, hỡi anh em, rằng cảnh-huống của tôi đã thay đổi thành thuận lợi cho sự tấn-tới cao quý hơn của tin-lành, ¹³để gông cùm của tôi trong Đấng Christ đã trở thành được biết rõ khắp toàn-bộ lĩnh gác dinh-thự của thống-đốc và đối với mọi người khác, ¹⁴và để hầu hết anh em, trông-cậy Chúa vì gông cùm của tôi, có thêm nhiều can-đảm hơn để nói lời của Đức Chúa TRỜI không sợ-hãi. ¹⁵Một số kẻ, nói cho chắc, đang thuyết-giảng Đấng Christ thậm-chí từ sự ganh-tị và tranh-giành, nhưng cũng có một số người từ ý chí tốt; ¹⁶những người thứ hai giảng Đấng Christ ra từ lòng thương yêu, biết rằng tôi được chỉ-định cho sự biện-hộ tin-lành; ¹⁷những kẻ kia công-bố Đấng Christ ra từ tham-vọng ích-kỷ, một cách không thành-thật, tưởng để gây cho tôi nỗi sầu-não trong gông cùm của tôi. ¹⁸Rồi sao? Nhưng chỉ phải trong mọi cách, hoặc trong sự giả vờ hay trong lẽ thật, Đấng Christ được công-bố; và trong điều này tôi hân-hoan, phải, và tôi sẽ hân-hoan, ¹⁹vì tôi biết rằng điều này thành ích lợi cho sự giải-thoát của tôi qua sự cầu thay của anh em và sự chu cấp của Linh của Giê-xu Đấng Christ, ²⁰theo sự trông đợi thiết-tha và hy-vọng của tôi, rằng tôi sẽ không bị để hổ-thẹn trong bất cứ điều gì, nhưng rằng với tất cả sự bạo-dạn, Đấng Christ ngay cả bây giờ, như

luôn luôn, sẽ được tôn-cao trong thân-thể của tôi, hoặc bởi sự sống hay bởi cái chết. ²¹Vì đối với tôi, sống là Đấng Christ, và chết là được lợi. ²²Nhưng nếu tôi sẽ sống tiếp trong xác-thịt, điều này sẽ có nghĩa là việc lao-động có kết-quả cho tôi; và tôi không biết điều tôi sẽ chọn. ²³Nhưng tôi bị ép mạnh từ cả hai phía, có ước-ao ra đi và ở với Đấng Christ, vì đó là rất tốt hơn nhiều; ²⁴tuy nhiên ở lại tiếp trong xác-thịt là cần-thiết hơn vì cố anh em. ²⁵Và được thuyết-phục về điều này, tôi biết rằng tôi sẽ ở lại và tiếp-tục với tất cả anh em vì sự tấn-tới và niềm vui của anh em trong đức-tin, ²⁶để sự tin-cậy hân-hiện của anh em nơi tôi có thể có nhiều trong Đấng Christ Giê-xu qua việc tôi đến cùng anh em một lần nữa.

Việc khuyên của Phao-lô về sức chịu-đựng (1.27-1.30)

²⁷Hãy chỉ cư-xử theo cách xứng-đáng của tin-lành của Đấng Christ, để hoặc tôi đến và gặp anh em hay còn vắng mặt, tôi muốn nghe về anh em rằng anh em đang đứng vững trong cùng một linh, với cùng một hồn cùng nhau cố-gắng vì đức-tin về tin-lành; ²⁸không bị kinh-động bởi những kẻ đối-lập của anh em gì hết—nó là một dấu-hiệu của sự phá-hủy cho chúng, nhưng của sự cứu-rỗi cho anh em, và đó từ Đức Chúa TRỜI. ²⁹Vì cho anh em nó đã được ban cho vì cố Đấng Christ, không chỉ tin Ngài, nhưng cũng chịu khổ vì cố Ngài, ³⁰trải-nghiệm cùng một sự xung-đột mà anh em đã thấy trong tôi, và bây giờ nghe ở trong tôi.

2. Niềm-vui trong sự phục-vụ (2.1-3.1a)

Hãy khiêm-tôn như Đấng Christ (2.1-2.11)

2¹Bởi vậy nếu có sự khuyên-khích nào trong Đấng Christ, nếu có sự an-ùi nào của tình yêu-thương, nếu có sự thông-giao nào của Linh, nếu có cảm xúc và lòng thương-xót nào, ²hãy làm cho niềm vui của tôi được trọn-vẹn bằng việc có cùng một tâm trí, bảo quản cùng một tình thương, được hiệp một trong linh, chuyên-chú vào một mục-đích. ³Chớ làm một việc gì từ lòng ích-kỷ hoặc tính tự cao tự đại trống-không, nhưng với sự khiêm-nhường của tâm-trí, mỗi người trong anh em hãy coi lẫn nhau là quan-trọng hơn chính mình; ⁴đừng chi tìm lợi-ích cá-nhân của riêng mình, nhưng cũng lợi-ích của những kẻ khác.

⁵Hãy có thái-độ này trong chính anh em, cái thái-độ cũng đã ở trong Đấng Christ Giê-xu,

⁶Là Đấng, dấu Ngài đã hiện-hữu trong hình-thể của Đức Chúa TRỜI,

Đã chẳng xem sự bình-đẳng với Đức Chúa TRỜI Là một điều để được nắm chặt,

⁷Nhưng đã làm chính Ngài trống không, lấy hình-thể của một người nô-lệ,

Và được tạo nên trong tính chất giống loài người.

⁸Và được tìm thấy trong sự hiện ra là một người, Ngài tự hạ mình bởi việc trở nên vâng lời cho đến điểm chết—ngay cả cái chết trên thập-tự-giá.

⁹Bởi vậy, Đức Chúa TRỜI cũng đã nâng Ngài lên một cách rất cao,

Và đã ban cho Ngài cái danh ở trên mọi danh,

¹⁰Để ở danh Giê-xu

¹một nơi trong Ma-xê-đoan

Thư của Phao-lô gửi người Phi-líp
Phi-líp 2.11-3.16

MỌI ĐÀU GÓI SẼ QUI¹⁾, của những kẻ ở trong trời, và trên đất, và dưới trái đất,

¹¹Và để mọi lưỡi sẽ thú-nhận
Rằng Giê-xu Đấng Christ là Chúa,
Cho vinh-quang của Đức Chúa TRỜI là Cha²⁾.

Soi-sáng như những đèn đuốc trong một thế-gian tối-tăm (2.12-2.18)

¹²Như thế thì, hỡi những kẻ yêu-dấu của tôi, y như anh em đã luôn luôn vâng lời, không chỉ khi trong sự hiện-diện của tôi, nhưng bây giờ nhiều hơn trong sự vắng mặt của tôi, hãy kết thúc³⁾ sự cứu-rỗi của anh em với sự kính-sợ và việc run-rẩy; ¹³vì ấy là chính Đức Chúa TRỜI là Đấng đang làm việc trong anh em, để cả muốn lẫn để làm vì sự vui-thích tốt-lành của Ngài. ¹⁴Hãy làm mọi sự việc mà không lăm-bắm hay tranh cãi; ¹⁵để cho anh em sẽ tỏ ra chính mình không trách được và vô tội, con cái của Đức Chúa TRỜI không quở trách được giữa một thể-hệ gian-xảo và ngoan-cổ, giữa họ anh em hiện ra như những đèn đuốc trong thế-gian, ¹⁶giữ vững lời có sự sống, để trong ngày của Đấng Christ tôi có thể có nguyên-do cho sự vinh-quang vì tôi đã chẳng chạy vô-ích cũng chẳng lao nhọc vô-ích. ¹⁷Song dù là tôi bị đổ ra như rượu lễ trên tế-vật và sự phục-vụ đức-tin của anh em, tôi hân-hoan và chia-sẻ niềm vui của tôi với tất cả anh em. ¹⁸Và anh em, tôi giục anh em, cũng hân-hoan trong cùng một cách đó và chia-sẻ niềm vui của anh em với tôi.

Các người sắp đến anh em (2.19-3.1a)

¹⁹Nhưng trong Chúa Giê-xu tôi hy-vọng kíp sai Ti-mô-thê tới anh em, để tôi cũng có thể được khuyên-khích khi tôi được biết về trạng-huống của anh em. ²⁰Vì tôi không có một người nào khác có linh tương-tự, là người sẽ thành-thật quan tâm cho tình-trạng an-lạc của anh em. ²¹Vì tất cả họ đều *đuối theo* các quyền-lợi riêng của họ, không theo các quyền-lợi của Đấng Christ Giê-xu. ²²Nhưng anh em biết về giá-trị đã được chứng-nghiệm của người mà người đã phục-vụ với tôi trong việc đẩy mạnh tin-lành như một đứa con *phục-vụ* cha của nó. ²³Bởi vậy tôi hy-vọng sai người đi ngay lập tức, hễ khi nào tôi thấy công việc với tôi như thế nào; ²⁴và tôi trông-cậy nơi Chúa rằng chính tôi không lâu cũng sẽ đến. ²⁵Nhưng tôi nghĩ ấy là cần-thiết để sai Ép-ba-phô-đích tới anh em, *Ép-ba-phô-đích* là người anh em và bạn đồng công và chiến-hữu của tôi, cũng là sứ-giá của anh em và người hầu-việc cho nhu-cầu của tôi; ²⁶vì người đang mong mỏi⁴⁾ tất cả anh em và đã đau khổ bởi vì anh em đã nghe rằng người đã bị bệnh. ²⁷Vì quả thật người đã bị bệnh tới điểm chết, nhưng Đức Chúa TRỜI đã có lòng khoan-dung trên người, và không chỉ trên người song cũng trên tôi, e rằng tôi phải có đau-khổ chồng trên đau-khổ. ²⁸Bởi vậy tôi đã sai người đi càng thiết-tha nhiều hơn để khi anh em gặp lại người, anh em có thể hân-hoan và tôi có thể bớt lo-ngại về anh em. ²⁹Bởi vậy hãy nhận người trong Chúa với tất cả niềm vui, và hãy xem những người như người cao trọng; ³⁰bởi vì

người đã đến gần cái chết vì công việc của Đấng Christ⁵⁾, liều mạng-sống mình để làm cho trọn- vẹn sự thiếu phục-dịch của anh em cho tôi.

3^{1a}Sau cùng, hỡi anh em tôi, hãy hân-hoan trong Chúa.
3. Niềm-vui trong việc tin (3.1b-4.1)

Mục-tiêu là để biết Đấng Christ; tất cả là vô giá-trị so-sánh với việc biết Đấng Christ (3.1b-3.11)

^{1b}Viết lại cùng các điều này thì không rắc-rối đối với tôi, và nó là sự gìn-giữ cho anh em. ²Hãy coi chừng những con chó, hãy coi chừng những kẻ làm việc xấu-xa, hãy coi chừng sự cắt-bì giả⁶⁾; ³vì chúng ta là những kẻ chịu cắt-bì thật, những kẻ thờ-phượng trong Linh của Đức Chúa TRỜI⁷⁾ và vinh-quang trong Đấng Christ Giê-xu và không đặt lòng tin-cậy vào xác-thịt, ⁴đầu chính tôi đã có thể⁸⁾ có lòng tin-cậy ngay cả vào xác-thịt. Nếu người nào khác có tâm-trí đặt lòng tin-cậy vào xác-thịt, thì tôi có bội-phản: ⁵được cắt-bì ngày thứ tám, thuộc về dân-tộc Y-so-ra-ên, thuộc về chi-tộc Bên-gia-min, một người Hê-bơ-rơ trong các người Hê-bơ-rơ; về Luật-pháp, một người Pha-ri-si; ⁶về lòng sốt-sắng, một kẻ khủng bố hội-thánh; về sự công-chính trong Luật-pháp, được thấy không trách được. ⁷Nhưng hề các sự việc gì đã là lợi-lộc cho tôi, các sự việc đó tôi đã kể là sự lỗ vì cơ Đấng Christ. ⁸Hơn thế nữa, tôi kể tất cả các sự việc là lỗ lỗ xét thấy cái giá trị vượt trội của việc biết Đấng Christ Giê-xu Chúa của tôi, vì Ngài mà tôi đã chịu lỗ về tất cả các sự việc, và kể chúng chỉ là rom-rác để tôi có thể được Đấng Christ ⁹và có thể được tìm thấy ở trong Ngài, chẳng có sự công-chính của riêng tôi được chuyển hoá từ Luật-pháp, nhưng sự công-chính qua⁹⁾ đức-tin nơi Đấng Christ, sự công-chính đến từ Đức Chúa TRỜI trên nền-tảng của đức-tin, ¹⁰để tôi có thể biết Ngài, và quyền-năng của sự sống lại của Ngài và của sự tham-gia vào những nỗi đau-khổ của Ngài, được phù-hợp với cái chết của Ngài; ¹¹để tôi có thể đạt tới sự sống lại từ người chết.

Hãy quên quá-khứ và đạt tới mục-tiêu (3.12-3.16)

¹²Không phải rằng tôi đã được nó rồi, hay đã trở thành hoàn-hảo rồi¹⁰⁾, nhưng tôi ép tới để tôi có thể nắm được điều mà vì nó tôi cũng đã được Đấng Christ Giê-xu nắm rồi. ¹³Hỡi anh em, tôi chẳng tự coi như đã nắm được nó rồi; nhưng tôi *cứ làm* một điều: quên lung điều *nằm* đằng sau và bươn thẳng tới điều *đang* trước, ¹⁴tôi ép tới hướng về mục-tiêu vì giải-thưởng của sự kêu gọi hướng lên của Đức Chúa TRỜI trong Đấng Christ Giê-xu. ¹⁵Bởi vậy chúng ta, có bao nhiêu người trọn- vẹn, hãy có thái- độ này; và nếu trong bất cứ một điều gì anh em có một thái- độ khác, Đức Chúa TRỜI cũng sẽ bày-tỏ điều đó cho anh em; ¹⁶tuy nhiên, chúng ta hãy cứ sống bởi cùng *tiêu-chuẩn* đó mà chúng ta đã đạt được.

¹Ê-sai 45.23; Rô-ma 14.11; Ê-phê-sô 1.10

²hay: Cho sự vinh-hiến của Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha

³nguyên-ngữ Katergazesthai: tiếp-tục làm cho đến hoàn-tất; phát-triển một cách được nói rõ; luyện-tập

⁴bản khác thêm: gặp

⁵bản khác: của Chúa

⁶bản khác: những kẻ cắt xẻo thịt

⁷bản khác: thờ-phượng Đức Chúa Trời bằng linh

⁸bản khác: có lý-do

⁹bản khác: sự công-chính đến bởi

¹⁰bản khác: đã đạt đến mục-tiêu

**Thư của Phao-lô gửi người Phi-líp
Phi-líp 3.17-4.23**

Phao-lô khuyên phải theo gương của ông (3.17-4.1)

17Hỡi anh em, hãy tham-gia vào việc theo sự noi gương của tôi, và quan-sát những kẻ bước đi theo gương mẫu mà anh em có trong chúng tôi. **18**Vì nhiều kẻ bước đi, mà về họ tôi đã thường báo anh em, và bây giờ thậm chí tôi vừa báo anh em vừa khóc, rằng họ là các kẻ thù của thập-tự-giá của Đấng Christ, **19**sự cuối-cùng của họ là tình trạng bị tiêu diệt, thần của họ là cái bụng của họ, và vinh-quang của họ ở trong sự xấu-hổ của họ, là những kẻ dề tâm-trí của họ trên các sự việc thuộc về đất. **20**Vì cộng-đồng của chúng ta ở trong trời, từ đó chúng ta cũng thiết-tha chờ một Cứu-Chúa, Chúa Giê-xu Đấng Christ; **21**Ngài sẽ biến-hóa thân-thể thuộc trạng-thái thấp kém của chúng ta thành hợp với thân-thể có sự vinh-quang của Ngài, bởi sự dùng quyền-năng mà Ngài có thậm chí để khuât-phục tất cả sự việc cho chính Ngài.

4¹Bởi vậy, hỡi anh em yêu-dấu của tôi, là những người mà tôi mong mỏi, là niềm vui và vương-miền của tôi, như thế hãy đứng vững trong Chúa, hỡi những kẻ yêu-dấu của tôi.

4. Niềm vui trong việc ban cho (4.2-4.23)

Hãy nghĩ về các việc đáng yêu và thanh-sạch (4.2-4.9)

2Tôi cố nài Ê-vô-đi và tôi cố nài Sin-ty-cơ sống trong sự hòa-hiệp trong Chúa. **3**Quả thật, hỡi đồng-chí chân chính, tôi xin anh cũng giúp các bà này, là các người đã chia-sẻ sự phấn-đấu của tôi trong tin-lành, cũng cùng với Cơ-lê-mã, và phần còn lại trong các bạn đồng công khác của tôi, là những người có tên trong sách sự sống.

4Hãy luôn luôn hân-hoan trong Chúa; một lần nữa, tôi muốn nói: Hãy hân-hoan! **5**Hãy để linh dụ hiền của anh em được mọi người biết đến. Chúa gần rồi. **6**Đừng lo-lắng một điều gì cả, nhưng trong mọi sự việc bởi lời cầu-nguyện và lời nài-xin với việc tạ ơn hãy để các yêu-cầu của anh em được làm cho Đức Chúa TRỜI biết. **7**Và sự bình-an của Đức Chúa TRỜI, vượt quá tất cả tâm-trí, sẽ gìn-giữ tâm của anh em và trí của anh em trong Đấng Christ Giê-xu.

8Cuối cùng, hỡi anh em, hễ điều gì là thật, hễ điều gì là đáng tôn-trọng, hễ điều gì là đúng, hễ điều gì là trong trắng, hễ điều gì là đáng yêu, hễ điều gì có tiếng tốt, nếu có sự ưu-tú nào và nếu một điều nào đáng ca-ngợi, thì hãy suy-nghĩ cận-kê các điều này. **9**Các điều anh em đã học và đã nhận và đã nghe và đã được thấy trong tôi, hãy thực-hành các điều này; và Đức Chúa TRỜI có sự bình-an sẽ ở cùng anh em.

Phao-lô cảm ơn quà tặng của họ (4.10-4.20)

10Nhưng tôi đã vui-mừng trong Chúa một cách lớn lao, rằng bây giờ rốt cuộc anh em đã khơi lại sự quan tâm của anh em cho tôi; quả thật, anh em đã quan tâm trước đây, nhưng anh em đã thiếu cơ-hội⁽¹⁾. **11**Không phải rằng tôi nói theo tình-cảnh thiếu-thốn; vì tôi đã học để thỏa lòng với bất cứ những cảnh-huống nào của tôi. **12**Tôi biết thế nào để sống thích-hợp với tiền của ít ỏi, và tôi cũng biết thế nào để sống trong sự thanh-vượng; trong bất cứ và mọi

cảnh-huống nào tôi đã học được bí-quyết của việc no và chịu đói, cả trong sự có nhiều lẫn sự chịu túng thiếu. **13**Tôi có thể làm được tất cả các sự việc trong Ngài, là Đấng làm cho tôi mạnh. **14**Đầu thế nào đi nữa, anh em đã làm giỏi rồi để chia-sẻ với tôi trong sự phiền-não của tôi. **15**Và chính anh em cũng biết, các người Phi-líp ơi, rằng ở việc giảng tin-lành đầu tiên, sau khi tôi đã rời Ma-xê-đoan, chẳng có một hội-thánh nào chia-sẻ với tôi trong vấn-đề cho và nhận duy chỉ một mình anh em, **16**vì ngay cả tại Tê-sa-lô-ni-ca, anh em đã nhiều hơn một lần gởi quà cho các nhu cầu của tôi. **17**Không phải rằng tôi tìm kiếm chính quà-tặng, nhưng tôi tìm kiếm hoa trái tăng thêm cho tâm quan trọng của anh em. **18**Song tôi đã nhận mọi vật đầy-đủ và có thừa thãi; tôi được làm cho đầy, đã nhận từ Ép-ba-phô-đích các vật từ anh em, một mùi thơm, một tế-vật có thể chấp-nhận được, rất hài lòng đối với Đức Chúa TRỜI. **19**Và Đức Chúa TRỜI của tôi sẽ cung-cấp tất cả những nhu cầu của anh em theo sự giàu-có của Ngài trong vinh-quang trong Đấng Christ Giê-xu. **20**Bây giờ thuộc về Đức Chúa TRỜI và Cha của chúng ta sự vinh-quang đời đời vô-cùng, A-men.

Lời chào cuối-cùng của Phao-lô (4.21-4.23)

21Hãy chào-thăm mọi thánh-đồ trong Đấng Christ Giê-xu. Các anh em là những người ở với tôi chào-thăm anh em. **22**Tất cả các thánh-đồ chào-thăm anh em, đặc-biệt những kẻ thuộc về gia-hộ của hoàng-đế.

23Xin ân-điển của Chúa Giê-xu Đấng Christ ở với linh của anh em.

¹Bản khác thêm: để bày tỏ nó ra